

20. maj 2016

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål:

Hvor langt er Naalakkersuisut i arbejdet på den integrationsredegørelse, som Inatsisartut under FM 2015 pålagde Naalakkersuisut at udarbejde, og hvorledes har Naalakkersuisut grebet opgaven an?

(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Demokratesne)

Begrundelse

For et år siden vedtog Inatsisartut følgende Inatsisartutbeslutning (FM2015/131):

” Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse om integration. Naalakkersuisut skal i redegørelsen redegøre for den nuværende integrationsindsats målrettet personer, som flytter til Grønland. Denne vurdering skal vedrøre både social og kulturel integration. Der skal i redegørelsen ligeledes fremgå en vurdering af den nuværende indsats overfor enkeltsprogede personer, der allerede er bosat i Grønland f.s.v. angår deres sociale og kulturelle integration i Grønland. Den samlede redegørelse skal munde ud i en række overvejelser vedrørende en fremtidig selvstændig integrationslov, der indeholder initiativer både for personer, der måtte flytte til Grønland samt for enkeltsprogede personer, der allerede er bosat i Grønland”.

Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke opfordrede i sin betænkning til FM2015/131 Naalakkersuisut til som minimum at overveje og klarlægge følgende områder i integrationsredegørelsen:

- Hvilke barrierer eksisterer der for social og kulturel integration af enkeltsprogede borgere med fast bopæl i Grønland?
- Hvilke konkrete tilbud gives der enkeltsprogede borgere med bopæl i Grønland for at tilsikre en så høj grad af social og kulturel integration som muligt?
- Hvilken langvarig effekt skønnes de ovennævnte konkrete tilbud at have?

- Hvilke omkostninger er forbundet med disse ovennævnte tilbud?
- I hvor høj grad oplyses enkeltsprogede borgere med bopæl i Grønland om ovennævnte tilbud?
- Hvilke rettigheder og reelle muligheder har enkeltsprogede borgere med bopæl i Grønland f.s.v. angår tilegnelsen af sproglige kompetencer?
- Forefindes, der konkrete indsatser med fokus på en social og kulturel integration af personer, der flytter til Grønland?
- Hvilke erfaringer måtte der være dannet på baggrund af disse indsatser?
- Hvilke omkostninger er forbundet med disse indsatser?
- I hvor høj grad oplyses personer, der flytter til Grønland om rettigheder, offentlige myndigheder, muligheder for sproglering, sundhedsydelser, skatteforhold m.v.?
- Hvilke informationer kan personer, der flytter til Grønland med fordel tildeles ved ankomst til Grønland for at sikre en højere grad af integration?
- Hvor store skønnes de ressourcemæssige fordele at være, såfremt sådanne informationer tildeles personer, ved deres ankomst til Grønland?
- Hvorledes kan der skabes en motivation for personer, der flytter til Grønland til at søge yderligere information samt øge deres egen deltagelse i det samfund, de er flyttet til?

Udvalget opfordrede samtidig kraftigt Naalakkersuisut til at inddrage så mange interessenter som muligt og i så mange af redegørelsens faser som muligt. Udvalget pointerede i den forbindelse vigtigheden af en inddragelse af den viden, der ligger hos forskellige foreninger, erhvervslivet, forskellige myndigheder, fagforeninger, andre trossamfund m.v.

Som også påpeget af Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke vil integrationsredegørelsen bidrage til at etablere et oplyst grundlag for formuleringen af en egentlig integrationspolitik.

Det ligger undertegnede meget på sinde, at borgere af anden etnisk herkomst føler sig velkomne i vort land ligesom jeg er stor tilhænger af, at ethvert mindretal har ret til beskyttelse. En fælles forståelse om at øge integrationsindsatsen og formulere en egentlig integrationspolitik vil medvirke til begge dele.

Integrationsindsatsen og behovet for at formulere en integrationspolitik er emner, som i de senere år har haft betydelig politisk (og offentlig) interesse. Jeg er derfor næppe den eneste, som er spændt på status for det pågående arbejde.